

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4214/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Дејан Живановић, адвокат из ..., против туженог „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд, ради накнаде за сменски рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 338/19 од 10.07.2019. године, у седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 338/19 од 10.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 338/19 од 10.07.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2980/18 од 26.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београда да тужиоцу, солидарно са туженим „Железнице Србије“ АД Београд на име разлике у заради која му је исплаћивана и зараде која је требало да буде исплаћена у складу са фактички обављеним радом у сменама за период од 01.01.2012. године до 31.07.2014. године, исплати 138.838,02 динара, у појединачно одређеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд да тужиоцу, солидарно са туженим „Железнице Србије“ АД Београд, на име трошкова поступка плати 159.954,00 динара, са

законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, и обавезан је да тужиоцу на име трошкова поступка плати 19.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 338/19 од 10.07.2019. године ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе у односу на „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да „Инфраструктури железнице Србије“ АД Београд, на име трошкова другостепеног поступка плати 25.153,52 динара, док је захтев за накнаду трошкова првостепеног поступка и поступка по жалби, одбијен, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужилац је изјавио посебну ревизију против одлуке којом није дозвољено субјективно преиначење, односно проширење тужбе у односу на „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд. Посебна ревизија може да се изјави само против правноснажне пресуде донете у другом степену под условима који су прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за проширење тужбе на још једног туженог у смислу члана 205. став 2. ЗПП, не може да се изјави посебна ревизија.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, док је

ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Ревизијом се пабија правилност другостепеног решења којим није дозвољено проширење тужбе у односу на „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд, па како се наведеним решењем поступак правноснажно не окончава, јер је реч о процесним одлукама суда у вези учешћа других лица у парници, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

С обзиром на то да тужилац није успео у поступку по ревизији, то је овај суд сагласно члану 165. у вези са чланом 153. и 154. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић